

Práce pojednává otázku překladu klasické čínské poezie v českém prostředí ve dvacátém století, dotýká se i širšího evropského kontextu překládání čínské literatury. Na parafrázích Bohumila Mathesia a Ferdinanda Stočesa ukazuje, jak historický a kulturní kontext spolu s osobností překladatele a jeho osobními zálibami i nelibostmi spíše než originální báseň poznamenává výsledný překlad. Toto je v práci doloženo rozbory konkrétních parafrází a jejich srovnáním s předlohami.